

rozhodnutí okr. úřadu obsahovalo poučení, že lze se odvolati k zem. úřadu, v odpor vzaté rozhodnutí okr. úřadu, pokud obsahovalo toto nesprávné poučení, zrušiti a naříditi, aby bylo opatřeno správným poučením, že toto rozhodnutí jest konečné. Ježto tak neučinil, nýbrž pustil se do věcného rozhodování, je jeho rozhodnutí stíženo podstatnou vadou řízení.

Č. 11.808.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
I za platnosti zák. č. 221/1924 Sb. a jeho novel č. 184/1928 a 112/1934 Sb. vylučuje pojištění u nepřislušné pojišťovny po dobu svého trvání nucené pojištění u okres. nemoc. pojišťovny, vyhovuje-li ono pojištění co do způsobu a míry požadavkům zákona.

(Nález ze dne 23. března 1935 č. 8170/1933.)

Prejudikatura: Boh. A 11.804/35, 5535/26, 4376/25.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Čes. Brodě proti zemskému úřadu v Praze o nemocenské pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v Čes. Brodě předepsala obci P. za 7 zaměstnanců za období od 1. března do 30. dubna 1927 nemocenské, invalidní a starobní pojistné částkou 501 Kč 76 h. K stížnosti obce P. zrušila osp v Čes. Brodě tento výměr z toho důvodu, že všichni dotčení zaměstnanci byli řádně přihlášení u zemědělské nemoc. pojišťovny v Čes. Brodě. Rozhodnutí toto potvrdil zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím v podstatě z těchto důvodů: Z obsahu spisů plyne, že obec P. měla své zaměstnance, kteří pracovali na úpravě cesty a potoka v době od 8. března do 31. března 1927, přihlášeny u zeměd. nemoc. pojišťovny v Čes. Brodě. Okr. nemoc. pojišťovna v Čes. Brodě předepsala však za tyto zaměstnance dodatečně pojistné. Vzhledem k tomu, že tito zaměstnanci byli hned od začátku svého zaměstnání přihlášení u zeměd. nemoc. pojišťovny, rozhoduje zem. úřad podle § 24 zák. č. 221/1924 Sb., že řádné pojištění u zeměd. nemoc. pojišťovny vylučovalo po dobu svého trvání, třebas nucené pojištění u okr. nemoc. pojišťovny. Judikatura nss-u (Boh. A 4376/25 a 5535/26) hájí konstantně stanovisko, že pojištění u nepřislušné pojišťovny vylučuje po dobu svého trvání nucené pojištění u okr. nemoc. pojišťovny, vyhovuje-li ono pojištění co do způsobu a míry požadavkům nemoc. zák. Cit. nálezy uznávají tedy platnost t. zv. náhradního pojištění v případech, kdy zaměstnanec byl přihlášen hned od počátku u nepřislušné pojišťovny. Pojištěnec, který by tedy jinak příslušel k okr. nemoc. pojišťovně, může býti s plnými účinky pojištěn u všech ostatních zákonem přípustných pojišťoven, tedy u zeměd. nemoc. pojišťovny. Tak jest tomu i v nynějším případě, takže vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, není třeba zkoumati, zda byla dána příslušnost zeměd. nemoc. pojišťovny či nikoliv.

Stížnost, domáhající se zrušení tohoto rozhodnutí pro nezákonnost, namítá, že nálezy nss-u, jichž se žal. úřad dovolává, týkají se výkladu

starého nemoc. zák. č. 33/1888 ř. z., kdežto spor sluší posuzovati podle zák. č. 221/24 Sb. Jeho § 17 liší se však od § 31 zák. č. 33/1888 ř. z. právě tím, že ukládá zaměstnavateli, aby přihlásil zaměstnance u příslušné nemoc. pojišťovny, z čehož plyne, že přihláška u nepřislušné pojišťovny nemůže splniti zákonnou povinnost zaměstnavatelovu. Správnost tohoto názoru vyplývá prý také z § 160 a) novely z r. 1928, podle kterého se uznává faktické pojištění u nepřislušné pojišťovny, dokud nebylo politickým úřadem rozhodnuto o správně příslušné pojišťovně.

Nss neshledal stížnost důvodnou z těchto úvah:

Nař. rozhodnutí spočívá na právním názoru, že pojištění u nepřislušné pojišťovny vylučuje po dobu svého trvání nucené pojištění u okr. nemoc. pojišťovny, když ono pojištění co do způsobu a míry vyhovuje požadavkům nemoc. zák. Tato právní zásada byla sice vyslovena za platnosti zák. o nemoc. pojištění z 30. března 1888 č. 33 ř. z. a k jeho výkladu, kdežto dnešní spor jest posouditi podle zák. o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří z 9. října 1924 č. 221 Sb.; než oba tyto zákony se neliší ani svým účelem zabezpečiti osobám podléhajícím pojištění dávky zákonem stanovené, ani podstatně ve svých pozitivních právních předpisech, jež tu přicházejí v úvahu, ježto jak zák. č. 33/1888 ř. z. v § 13 č. 1 odst. 1, tak i zák. č. 221/1924 Sb. v § 24 odst. 1, upravující příslušnost okr. nemoc. pokladen (pojišťoven), ustanovují, že u této pokladny (pojišťovny) jsou pojištění zaměstnanci, kteří vykonávají práce nebo služby povinně pojištěné v jejím obvodu a nejsou pojištěni u žádné z ostatních nemoc. pokladen (pojišťoven) v zákoně jmenovaných... Zák. č. 221/24 Sb. pak nemá ustanovení, jež by tomu bránilo, aby právní zásady, vyslovené ve shora uvedených nálezech, bylo použito i na pojištění podle tohoto zákona.

Právě v ustanovení § 160 a) novely č. 184/1928 Sb., jehož se stížnost dovolává na oporu svého odchylného názoru, a v § 30 a) další novely č. 112/1934 Sb. došel podle názoru nss-u výslovného potvrzení a zákonné sankce shora uvedený výklad, že jest právně účinné po dobu svého trvání i pojištění u nepřislušné pojišťovny, a došel potvrzení i právní názor, že příslušná pojišťovna nesmí předpisovati zaměstnavateli pojistné za onoho pojištěnce po dobu pojištění u nepřislušné pojišťovny (sr. Boh. A 11.804/35).

Stížnost má ovšem pravdu, míní-li, že povinnost uloženou zákonem č. 221/24 Sb. v § 17 splní zaměstnavatel jen tehdy, když přihlásí svého zaměstnance u příslušné nemoc. pojišťovny. Než nebylo jinak ani za platnosti dřívějšího nemoc. zák. č. 33/1888 ř. z. (arg. §§ 31, 58). Ostatně cit. nálezy nejsou vybudovány na právním názoru, že zaměstnavatel přihlášením u nepřislušné pokladny splnil svou přihlašovací povinnost, otázka ta nebyla v cit. nálezech vůbec řešena, ježto nss dospěl ke svému uvedenému náhledu, jak řečeno, z účelu nemoc. zákona a z ustanovení cit. § 13.

Č. 11.809.

Zdravotnictví. — Pojištění nemocenské: Okresní nemocenská pojišťovna, která nemá ústavní lékárnu, není oprávněna